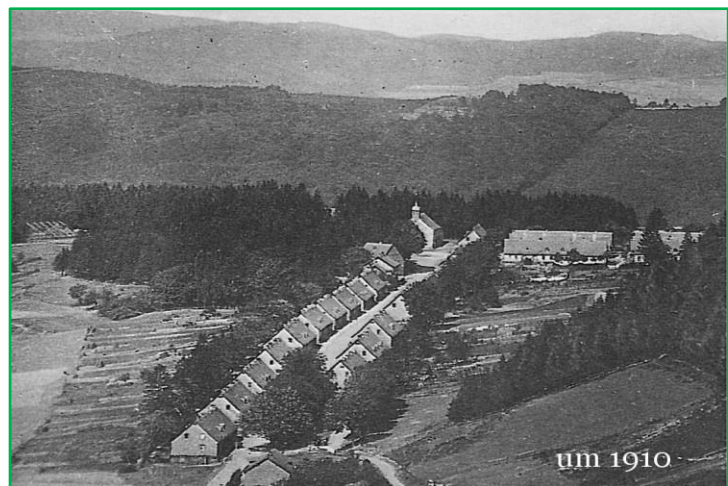

33 Mijnbouwkolonie Andreasberg

Aan de andere kant van de bergrug ligt het buurtschap Dörnberg, terwijl aan de voet van de Stüppel de kolonie Andreasberg te vinden is. Terwijl in Dörnberg aantoonbaar al in 1759 drie mijnwerkersgezinnen woonden, werd Andreasberg pas in 1854 als mijnwerkerskolonie gesticht als in de Ramsbecker mijnbouw hoogconjunctuur heerst.

Een naamloze vennootschap uit Stolberg bij Aken, waarvan markies De Sassenay algemeen directeur was, wilde hier in Ramsbeck vanwege de aanwezigheid van erts het grootste industriële centrum van Europa bouwen. Voor dit utopische plan moesten duizenden mijnwerkers en hoogovenarbeiders worden geworven. Om hen onder te brengen werden formeel drie kolonies "uit de grond gestampt", te weten Andreasberg, Heinrichsdorf en Alexander. In oktober 1854 betrokken de eerste 300 overwegend protestantse gezinnen uit de Harz de voor het grootste deel nog in aanbouw zijnde woningen in Andreasberg. Voor deze naam was ondernemingsdirecteur Andreas Köchlin verantwoordelijk. Maar het veronderstelde geluk vonden ze niet in het "Sauerlandse Californië". De meesten verlieten al een jaar later ontgoocheld en armer dan tevoren het nieuwe dorp aan de voet van de berg Stüppel.

In de jaren na 1855 zorgde de Stolberger Zink AG voor een stevig technisch en economische fundament onder de mijnbouw. Andreasberg werd voor de mijnwerkers uit de omgeving, uit de streken Wittgenstein en Siegen, de nieuwe en definitieve woonplaats. Maar het stratendorp bleef tot aan de sluiting van de mijn in 1974 grotendeels afhankelijk van de mijnbouwonderneming.

Door de renovatie van de oude, al in 1956/57 particulier verkochte rijen arbeiderswoningen en de nieuwbouw van vele eigen woningen kreeg het mijnwerkersdorp een nieuw gezicht. Tegenwoordig is Andreasberg een mooie "woonplaats van alle generaties" geworden, waar nog veel resten van het mijnbouwverleden bewaard worden.